

Домашнє Завдання 03.10.2026р.

1-А клас

Савлюк І.



Мовлення:

- повторити ознаки осені, осінні місяці;
- допоможіть ще раз пригадати учням, що святкуємо 1 Жовтня (свято Покрови Пресвятої Богородиці, День українського козацтва та День захисників та захисниць України);
- допоможіть учням ще раз почути казку: Маленька зірочка і велике «Дякую». (Додаток 1)
- Вивчити вірш за бажанням – Буквар ст. 97 «Буква Іі».

Читання:

- повторити читання з Букварика – частина 1, ст.30-37.
- Читати Буквар – частина 1, ст. 38-41 Мм та Іі.

Письмо:

- закріпити написання власного імені українською мовою;
- зошит із друкованою основою – ст.2 – продовжити написання Мм, ст.13 – продовжити написання Іі;
- проговоріть слова, що зображені на цих сторінках: ст.2,13.

(Додаток 1)

Маленька зірочка і велике «Дякую».

Високо в небі жила маленька Зірочка. Щовечора вона визирала з-за хмаринки й дивилася на Україну: на міста й села, на річки й сади, на будинки, у яких засинали діти. Одного вечора Зірочка помітила дівчинку Софійку. Вона сиділа біля вікна й малювала великий соняшник.

— Для кого ця квітка? — тихенько запитала Зірочка. Софійка підвела голову й здивувалася: — Ой, ти вмієш розмовляти!

— Звісно! Адже ми з тобою в казці, — усміхнулася Зірочка.

— Це малюнок для наших захисників і захисниць. Завтра, першого жовтня, їхнє свято — День захисників і захисниць України.

— А хто вони? — поцікавилася Зірочка.

— Це чоловіки й жінки, які захищають нашу країну, — відповіла Софійка. — Серед них є чийсь мама й тата, брати й сестри. Вони дуже стараються, щоб ми могли жити в мирі. Зірочка замислилася. — Я теж хочу їм подякувати! Але я така маленька... У мене немає ні великого подарунка, ні красивого букета.

— А ти пошукай, що можеш подарувати саме ти, — запропонувала Софійка. І Зірочка вирушила в дорогу. Спочатку вона завітала до старого Дуба. — Дубе, ти такий міцний! Що подарувати захисникам і захисницям?

— Добрі слова, — зашелестів Дуб. — Скажи їм: «Дякуємо за вашу сміливість!». Зірочка запам'ятала ці слова й полетіла далі. Біля річки вона зустріла Вербу. — Вербо, ти така лагідна! Що ще можна їм подарувати? — Турботу, — відповіла Верба. — Теплий чай, щирий лист, уважне запитання: «Як ви почуваетесь?» Зірочка кивнула й полетіла до Соняшника.

— А ти що порадиш? — Подаруй радість! — усміхнувся Соняшник. — Навіть маленький дитячий малюнок може викликати велику усмішку. Зірочка повернулася до Софійки. — Я вже знаю! Потрібні добрі слова, турбота й радість. Але як усе це вмістити в один подарунок? — Зробімо листівку! — зраділа дівчинка.

Уранці Софійка принесла свій соняшник до садочка. Інші діти також захотіли долучитися. Хтось намалював веселку, хтось — будиночок, а хтось — жовте сонце над синьою річкою. Учителька допомогла написати:

«Дорогі захисники й захисниці! Дякуємо вам за сміливість і турботу про Україну. Бажаємо вам здоров'я, сил і теплих зустрічей із рідними!»

— А що подарую я? — прошепотіла Зірочка. Вона обережно торкнулася листівки своїм промінчиком. І на намальованому небі з'явилася крихітна блискавка зірочка.

Того дня волонтерка передала дитячі малюнки захисникові Андрію та захисниці Оксані. — Поглянь, який соняшник! — усміхнувся Андрій. — А скільки тут добрих побажань, — сказала Оксана. — Наче маленький шматочок дому приїхав до нас.

Увечері Софійка знову побачила Зірочку у вікні. — Наш подарунок сподобався! — радісно повідомила вона. Зірочка засяяла яскравіше. Тепер вона знала: щоб подарувати комусь радість, не обов'язково бути великою. Іноді достатньо маленького малюнка, щирого серця й одного теплого слова:

— «Дякую!»



Порозмовляйте з учнями про те, що таке вдячність, турбота і теплі слова.

«Добре слово – маленький подарунок, який може зігріти велике серце!»